



فاتحہٴ ایصالِ ثواب جو طریقہ



شیخ طریقت، امیر اہلسنت، بانی دہنوت اسلامی حضرت علامہ مولانا ابوبلال
دامت برکاتہم العالیہ **محمد الیاس عطار قادری رضوی**



شيخ طريقت، امير اهل سنت، بانيء دعوت اسلامي، حضرت علامہ
دَامَتْ بَرَکَاتُہُمُ الْعَالِیَہ
مولانا ابو بلال محمد الیاس عطار قادري رضوي
جن جو اردو زبان ۾ رسالو

فاتمہ ایصالِ ثواب جو طریقو

ترجمو پیشکش

مجلس تراجم (دعوت اسلامي) هن رسالي جو آسان سنڌي زبان
۾ ترجمي ڪرڻ جي وس آهر ڪوشش ڪئي آهي. جيڪڏهن
ترجمي يا ڪمپوزنگ ۾ ڪٿي ڪا ڪمي بيشي نظر اچي ته
مجلس تراجم کي آگاه ڪري ثواب جا حقدار بڻجو.

رابطي جي لاءِ: مڪتب مجلس تراجم (دعوت اسلامي)
عالمي منڊي مرڪز فيضانِ مدينه محلہ سوداگران
پراڻي سبزي منڊي باب المدينه ڪراچي

فون نمبر: 021-34921389-90-91

E-mail: translation@dawateislami.net



الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 آمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فاتحہ ۽ ایصال ثواب جو طریقو

شیطان کیترو بہ روکي پر هي رسالو مکمل پڙهي پنهنجي آخرت

جو پلو ڪريو .

مرحوم رشتيدار کي خواب ۾ ڏسڻ جو طريقو

حضرت علامہ ابو عبد الله محمد بن احمد مالڪي قرطبي عليه رحمۃ

الله القوي نقل ڪن ٿا: حضرت سيدنا حسن بصري عليه رحمۃ الله القوي جي خدمت

بابرڪت ۾ حاضر ٿي هڪ عورت عرض ڪيو: منهنجي جوان نياڻي

فوت ٿي وئي آهي، ڪو طريقو ارشاد فرمايو جو مان ان کي خواب

۾ ڏسان، پاڻ رحمۃ الله تعالى عليه ان کي عمل ٻڌايو، ان پنهنجي مرحوم نياڻي

کي خواب ۾ ان حال ۾ ڏٺو جو ان جي بدن تي تارڪول (يعني ڌامر)

جو لباس، ڪنڌ ۾ زنجير ۽ پيرن ۾ بيڙيون لڳل آهن! اهو هيبتناڪ

منظر ڏسي اها عورت ڏکي وئي! ان ٻئي ڏينهن حضرت سيدنا حسن

بصري عليه رحمۃ الله القوي کي خواب ٻڌايو، خواب ٻڌي پاڻ رحمۃ الله تعالى عليه ڏاڍا

غمگين ٿيا. ڪجهه وقت کان پوءِ حضرت سيدنا حسن بصري عليه رحمۃ الله

القوي خواب ۾ هڪ چوڪريءَ ڏٺي جيڪا جنت ۾ مٿي تي تاج سجايو

هڪ تخت تي ويٺي آهي. پاڻ رحمۃ الله تعالى عليه کي ڏسي اها چوڻ لڳي: ”مان

ان عورت جي نياڻي آهيان جنهن اوهان کي منهنجي حالت ٻڌائي

هئي.“ پاڻ رحمۃ الله تعالى عليه فرمايو: ان جي چوڻ مطابق ته تون عذاب ۾

هئين، نيٺ اها تبديلي ڪيئن آئي؟ مرحوم ٻڌائڻ لڳي: قبرستان

وٽان هڪ شخص لنگهيو ۽ ان مصطفيٰ جانِ رحمت، شمع بزم

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: جنهن مون تي ڏه پيرا درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي سؤ رحمتون موڪليندو آهي. (طبراني)

هدايت، نوشءِ بزمِ جنتِ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم تي درود موڪليو، ان جي درود شريف پڙهڻ جي برکت سان اللہ عَزَّوَجَلَّ اسان 560 قبر وارن تان عذاب تاري ڇڏيو. (التذكرة في احوال الموتى و امور الآخرة ج 1 ص 74) اللہ عَزَّوَجَلَّ جي انهن تي رحمت هجي ۽ انهن جي صدقي اسان جي بي حساب بخشش ٿئي.

اٰمين بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِين صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَی مُحَمَّد

منا منا اسلامي ڀائرو! انهي حڪايت مان معلوم ٿيو ته پهريان جي مسلمانن جو بزرگان دين رَحْمَةُ اللہِ الْبَرِّين ڏانهن گهڻو لاڙو هوندو هو، انهن جي برڪتن سان ماڻهن جا مسئلا به حل ٿي ويندا هئا. هي به معلوم ٿيو ته مرحوم عزيزن کي خواب ۾ ڏسڻ جو مطالبو ڪرڻ ۾ سخت امتحان به آهي، جيڪڏهن مرحوم کي عذاب ۾ ڏنائين ته پريشاني ۾ مبتلا ٿي پوندو. انهيءَ حڪايت مان ايصالِ ثواب جي برڪت جي باري ۾ معلومات حاصل ٿي ۽ هي به خبر پئي ته رڳو هڪ ڀيرو درود شريف پڙهي ايصالِ ثواب ڪري سگهجي ٿو. اللہ عَزَّوَجَلَّ جي رحمتن جي ڪهڙي ڳالهه ڪجي! جيڪڏهن اهو هڪ درود شريف قبول فرمائي ته ان جي ايصالِ ثواب جي برڪت سان قبرستان وارن سڀني تي جيڪڏهن عذاب هجي ته پري ڪري سگهي ٿو ۽ انهن سڀني کي انعام ۽ اڪرام سان مالا مال فرمائي سگهي ٿو.

لاڄ رکھ لے گنہگاروں کی نامِ رحمن ہے ترا يارب!

بے سبب بخش دے نہ پوچھ عمل نامِ غفار ہے ترا يارب!

تُو ڪريم اور ڪريم بھي ايا ڪہ نہيں جس کا دوسرا يارب!

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: جنهن مون تي هڪ ڀيرو درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي ڏهه رحمتون موڪليندو آهي. (مسلم)

مثانما اسلامي ڀائرو! جنهن جا والدين يا انهن مان ڪو هڪ فوت ٿي ويو هجي ته انهن کي گهرجي ته انهن جي حوالي سان غفلت نه ڪن، انهن جي قبرن تي حاضري ڏيندا رهن ۽ ایصالِ ثواب به ڪندا رهن. انهيءَ باري ۾ 5 فرمانِ مصطفیٰ ﷺ ملاحظہ فرمایو:

﴿1﴾ مقبول حج جو ثواب

جيڪو ثواب جي نيٽ سان پنهنجي والدين يا ٻنهي مان هڪ جي قبر جي زيارت ڪري، مقبول حج جيترو ثواب ماڻيندو ۽ جيڪو ڪثرت سان انهن جي قبر جي زيارت ڪندو هجي ملائڪ ان جي قبر جي (يعني جڏهن هو فوت ٿيندو) زيارت لاءِ ايندا.

(نوادير الاصول للحڪيم الترمذي ج 1 ص 73 حديث 98)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿2﴾ ڏهن حجن جو ثواب

جيڪو پنهنجي ماءُ يا پيءُ جي پاران حج ڪري، انهن (يعني ماءُ ۽ پيءُ) جي پاران حج ادا ٿي وڃي ته ان کي (يعني حج ڪرڻ واري کي) وڌيڪ ڏهن حجن جو ثواب ملندو.

(دارقطني ج 2 ص 329 حديث 2587)

سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ! جڏهن به نفلي حج جي سعادت حاصل ٿئي ته فوت ٿي ويل ماءُ يا پيءُ جي نيٽ ڪيو ته جيئن انهن کي به حج جو ثواب ملي، اوهان جو به حج ادا ٿي وڃي، بلڪ وڌيڪ ڏهن حجن جو ثواب پڻ حاصل ٿيندو، جيڪڏهن ماءُ يا پيءُ مان ڪو هن حال ۾ فوت ٿي ويو جو انهن تي حج فرض ٿيڻ جي باوجود اهي نه ڪري

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: توهان جتي به هجو مون تي درود پاڪ پڙهو توهان جو درود مون تائين پهچندو آهي. (طبراني)

سگهيا هئا ته هاڻي اولاد کي حج بدل جو شرف حاصل ڪرڻ گهرجي. ”حج بدل“ جي تفصيلي احڪامن جي لاءِ دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جو شايع ٿيل ڪتاب ”رفيق الحرمين“ جي صفحي 204 کان 211 جو مطالعو ڪيو.

(3) والدين جي طرفان خيرات

جڏهن توهان مان ڪو ڪجهه نفلي خيرات ڪري ته ان کي گهرجي ته پنهنجي ماءُ پيءُ جي طرفان ڪري ته ان جو ثواب انهن کي ملندو ۽ ان (يعني خيرات ڪرڻ واري) جي ثواب ۾ ڪا به گهٽتائي نه ٿيندي.

(شعب الايمان ج 6 ص 205 حديث 7911)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(4) روزي ۾ بي برڪتي جو سبب

ٻانهو جڏهن ماءُ پيءُ جي لاءِ دعا گهرڻ ڇڏي ڏيندو آهي ته ان جو رزق قطع ٿي ويندو آهي.

(جمع الجوامع ج 1 ص 292 حديث 2138)

(5) جمعي جو قبر جي زيارت جي فضيلت

جيڪو شخص جمعي جي ڏينهن پنهنجي والدين يا انهن مان ڪنهن هڪ جي قبر جي زيارت ڪندو ۽ انهن وٽ سورءِ يسٰ پڙهندو ته بخشيو ويندو.

(الڪامل لابن عدي ج 6 ص 260)

لاڙ رکھ لے گنہگاروں کی

نامِ رَحْمَنِ ہے ترا یارب!

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: مومن تي درود شريف جي ڪثرت ڪريو، بيشڪ هي توهان جي لاءِ
طهارت آهي. (ابو يعليٰ)

ڪفن ڦاٽي پيا!

منا مٿا اسلامي ڀائرو! الله عَزَّوَجَلَّ جي رحمت تمام وڏي آهي جيڪي مسلمان دنيا مان گذاري ويندا آهن انهن لاءِ به ان پنهنجي فضل ۽ ڪرم جا دروازا کولي ڇڏيا آهن. الله عَزَّوَجَلَّ جي عظيم رحمت جي باري ۾ هڪ ايمان افروز روايت پڙهو ۽ خوش ٿيو: الله عَزَّوَجَلَّ جا نبي حضرت سيدنا اَرْمِيا عَلَى نَبِيَّتَا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ڪجهه اهڙين قبرن وٽان لنگهيا جن تي عذاب ٿي رهيو هو. هڪ سال کان پوءِ جڏهن وري اتان لنگهيا ته عذاب ختم ٿي چڪو هو. پاڻ عَلَى نَبِيَّتَا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بارگاہِ خداوندي ۾ عرض ڪيو: يا الله عَزَّوَجَلَّ! ڇا سبب آهي جو پهريان انهن کي عذاب ٿي رهيو هو هاڻي ختم ٿي ويو؟ آواز آيو: ”اي ارميا! انهن جا ڪفن ڦاٽي پيا، وار وڪري ويا ۽ قبرون ڊهي ويون ته مون انهن تي رحم ڪيو ۽ اهڙن ماڻهن تي مان رحم ئي ڪندو آهيان.“

(شرح الصدور للسيوطي ص 313)

الله کي رحمت سے تو جُت ہی ملے گی اے کاش! حُکْمے میں جگہ اُن کے ملی ہو
(وسائلِ بخشش ص ۱۹۳)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

”ڪرم“ جي ٽن اڪرن جي نسبت سان ایصالِ

ثواب جون ٽي ايمان افروز فضيلتون

(1) دعائن جي برڪت

مديني جي سلطان صَلَّيَ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان مغفرت نشان آهي:
منهنجي امت گناهن سان گڏ قبر ۾ داخل ٿيندي ۽ جڏهن نڪرندي ته

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: مَنْ تَدْرُسُ شَرِيفَ بَيْتِهِ اللَّهُ تَعَالَى تَوْهَانِ تِي رَحْمَتِ مَوْلَايَنْدُو.
(ابنِ عدي)

بي گناه هوندي چو ته اها مؤمنن جي دعائن سبب بخشي ويندي آهي.

(المعجم الاوسط ج 1 ص 509 حديث 1879)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(2) ایصالِ ثواب جو انتظار!

سرڪارِ نامدار، مديني جي تاجدار ﷺ جو مبارڪ ارشاد آهي: مُرَدِي جو حال قبر ۾ بُدَنْدَرُ انسان وانگر آهي جو اهو شدت سان انتظار ڪندو آهي ته پيءُ يا ماءُ يا ڀاءُ يا ڪنهن دوست جي دعا ان تائين پهچي ۽ جڏهن ڪنهن جي دعا ان تائين پهچندي آهي ته ان لاءِ اها دنيا و ماڻيها (يعني دنيا ۽ ان ۾ جيڪو ڪجهه به آهي) کان بهتر هوندي آهي. اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ قبر وارن کي انهن جي زنده واسطيدارن جي طرفان هديو ڪيل ثواب جبلن برابر عطا فرمائيندو آهي، جيئن جو هديو (يعني تحفو) مئڻن جي لاءِ ”مغفرت جي دعا ڪرڻ آهي.“

(شعب الايمان ج 6 ص 203 حديث 7905)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

روح گهرن ۾ اچي ایصالِ ثواب جو مطالبو ڪندا آهن

منا منا اسلامي ڀائرو! معلوم ٿيو، مُرَدَ پنهجي قبرن تي اچڻ وارن کي سڃاڻندا آهن ۽ انهن کي جيئن دعا مان فائدو ٿيندو آهي. جڏهن زنده ماڻهن جي طرفان ایصالِ ثواب جا تحفا اچڻ بند ٿيندا آهن ته انهن کي خبر پئجي ويندي آهي ۽ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ انهن کي اجازت ڏيندو آهي ته پوءِ گهرن ڏانهن وڃي ایصالِ ثواب جو مطالبو به ڪندا آهن. منهنجا آقا اعليٰ حضرت، امام اهل سنت، مولانا شاه امام

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: جنهن مون تي ڏهه ڀيرا صبح ۽ ڏهه ڀيرا شام درود پاڪ پڙهيو قيامت جي ڏينهن ان کي منهنجي شفاعت ملندي. (مجمع الزوائد)

احمد رضا خان عليه رحمۃ الرحمن فتاويٰ رضويه جلد 9 صفحي 650 تي نقل ڪن ٿا: ”غرائب“ ۽ ”خزانہ“ ۾ منقول آهي ته مؤمنن جا روح هر جمعہ جي رات (يعني خميس ۽ جمعہ جي وچ واري رات)، عيد جي ڏينهن، عاشورا جي ڏينهن ۽ شبِ براءت تي پنهنجي گهرن جي ٻاهران اچي بيهندا آهن ۽ هر روح وڏي غمگين آواز سان پڪاريندو آهي: اي منهنجا گهر وارو! اي منهنجا اولاد! اي منهنجا عزيزو! (اسان جي ايصال ثواب جي نيت سان) صدقو (خيرات) ڪري اسان تي مهرباني ڪريو.

ہے کون کہ گریہ کرے یا فاتحہ کو آئے

بے کس کے اُٹھائے تری رحمت کے بھرن پھول (حدائق بخشش شریف)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد

﴿3﴾ بین لاءِ بخشش جي دعا گهرڻ جي فضيلت

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: جيڪو سڀني مؤمن مردن ۽ عورتن جي لاءِ بخشش جي دعا گهرندو آهي، الله عزوجل ان جي لاءِ هر مومن مرد ۽ عورت جي عيوض هڪ نيڪي لکي ڇڏيندو آهي.

(مسند الشاميين للطبراني ج 3 ص 234 حديث 2155)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد

اربين نيڪيون ڪمائڻ جو آسان نسخو!

منا مٺا اسلامي ڀائرو! خوش ٿيو! اربين ڪربين نيڪيون ڪمائڻ جو آسان نسخو ملي ويو! ظاهر آهي هن وقت روءِ زمين تي ڪروڙين مسلمان موجود آهن ۽ ڪروڙين بلڪ اربين دنيا مان گذاري ويا آهن، جيڪڏهن اسان سموري امت جي بخشش جي لاءِ دعا گهرنداسين ته

فرمان مصطفیٰ ﷺ: جنهن ڪتاب ۾ مون تي درود پاڪ لکيو ته جيستائين منهنجو نالو ان ڪتاب ۾ لکيل رهندو ملاتڪ ان جي لاءِ استغفار ڪندا رهندا. (طبراني)

إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ اسان کي اربين کربين نيڪين جو خزانو ملي ويندو. مان پنهنجي لاءِ ۽ سڀني مومنن ۽ مومنات جي لاءِ دعا لکان ٿو. (اول آخر درود شريف پڙهو) إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ تمام گهڻيون نيڪيون ملنديون.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِكُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ

يعني اي الله عَزَّوَجَلَّ منهنجي ۽ هر مؤمن ۽ مؤمنه جي مغفرت

فرماء. اَمِين بِجَاةِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اوهان به مٿي ڏنل دعا کي عربي يا سنڌي يا ٻنهي زبانن ۾ هيئن ئي ۽ ٿي سگهي ته روزانو پنجئي نمازن کان پوءِ پڙهڻ جي عادت بڻايو.

بے سبب بخش دے نہ پوچھ عمل
نام عَقَّار ہے ترا يارب! (ذوق نعت)
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد

نوراني لباس

هڪ بزرگ پنهنجي مرحوم ڀاءُ کي خواب ۾ ڏٺو ته ڀڄيائين: ڇا زندهه ماڻهن جي دعا توهان کي پهچندي آهي؟ مرحوم جواب ڏنو: ”ها الله عَزَّوَجَلَّ جو قسم! اها نوراني لباس جي صورت ۾ ايندي آهي، اسين ان کي پائي وٺندا آهيون.“ (شرح الصدور ص 305)

جلوہ یار سے ہو قبر آباد
وہشتِ قبر سے بچا یارب!
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: جیڪو جمعی جي ڏينهن مون تي درود شریف پڙهندو آءٌ قیامت جي ڏينهن ان جي شفاعت ڪندس. (کنز العمال)

نوراني ٿالھ

منقول آهي: جڏهن ڪو شخص ميٽ کي ایصالِ ثواب ڪندو آهي ته جبرئیل علیہ السلام ان کي نوراني ٿالھ ۾ رکي قبر جي ڪناري بيهي رهندا آهن ۽ چوندا آهن: ”اي قبر وارا! هي تحفو تنهنجي گهر وارن تو لاءِ موڪليو آهي قبول ڪر“ هي ٻڌي اهو خوش ٿيندو آهي ۽ ان جا پاڙيسري پنهنجي محرومي تي غمگين ٿيندا آهن. (ايضاً ص 308)

قبر ۾ آه! گھپ اندھيرا ۽ فضل سے کر دے چاندنا یارب !

(وسائل بخشش ص ۸۸)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مُردن جي تعداد برابرِ ثواب

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: جیڪو قبرستان ۾ یارهن ڀيرا سُورَةُ الْاِخْلَاصِ پڙهي، مُردن کي ان جو ایصالِ ثواب ڪري ته مُردن جي تعداد برابرِ ایصالِ ثواب ڪرڻ واري کي، ان جو اجر ملندو.

(جمع الجوامع للسيوطي ج 7 ص 285 حديث 23152)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

سڀني قبرن وارن کي سفارشي بنائڻ جو عمل

بنهي جهانن جي سلطان، شفيع مجرمان صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم جو فرمان شفاعت نشان آهي: جیڪو شخص قبرستان ۾ داخل ٿيو پوءِ ان سُورَةُ الْفَاتِحَةِ، سُورَةُ الْاِخْلَاصِ ۽ سُورَةُ التَّكْوِيْنِ پڙهي پوءِ هي دعا گھري: ”يَا اللہُ عَزَّوَجَلَّ مون جيڪو ڪجهہ قرآن پڙهيو ان جو ثواب مؤمن مردن ۽ عورتن کي پهچاءُ ته اهي سڀئي قیامت جي ڏينهن هن (ایصالِ

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: جنهن جمعي جي ڏينهن مون تي ٻه سو ٻيرا درود پاڪ پڙهيو ان جا ٻه سو سالن جا گناهه معاف ٿيندا. (كنز العمال)

ثواب ڪرڻ واري جا سفارشي ٿيندا.“ (شرح الصدور ص 311)

هر بھلے کي بھلائي کا صدقہ
اس برے کو بھی کر بھلا يارب! (ذوقِ نعت)
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

سورهءِ اخلاص جي ایصالِ ثواب جي حكايت

حضرت سيدنا حماد مكي عليه رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِي فرمائن ٿا: مان هڪ رات مكي شريف رَاَدَا اللَّهُ شَرْقًا وَتَغْطِيْمًا جي قبرستان ۾ سمهي پيس ڇا ٿو ڏسان ته قبر وارا قطارن ۾ بيٺل آهن مون انهن کان پڇا ڪئي ڇا قيامت قائم ٿي وئي؟ انهن چيو نه، ڳالهه دراصل هي آهي ته هڪ مسلمان پاءُ سُورَةُ الْاِخْلَاصِ پڙهي، اسان کي ايصالِ ثواب ڪيو ته اهو ثواب اسين هڪ سال کان تقسيم ڪري رهيا آهيون.

(شرح الصدور ص 312)

سَبَقْتُ رَحْمَتِي عَلَى غَضَبِي تونے جب سے سنايا يارب!
آسرا هم گنهگاروں کا اور مضبوط هوگيا يارب! (ذوقِ نعت)

اُمِّ سَعْدِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا جي لاءِ ڪوه

حضرت سيدنا سعد بن عباده رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ عرض ڪيو: يارسول الله ﷺ منهنجي ماءُ فوت ٿي وئي آهي (مان ان جي طرفان صدقو يعني خيرات ڪرڻ چاهيان ٿو) ڪهڙو صدقو افضل رهندو؟ سرڪارِ مدينه ﷺ فرمايو: ”پاڻي“ پوءِ انهن هڪ ڪوه کوٽايو ۽ چيو: هَذِهِ لَأُمِّ سَعْدٍ يعني ”هي اُمِّ سَعْدِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا جي لاءِ آهي.“

(سنن ابی داؤد ج 2 ص 180 حديث 1681)

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: جنهن وت منهنجو ذڪر ٿئي ۽ اهو مون تي درود شريف نه پڙهي ته ماڻهن مان اهو ڪنجوس ترين شخص آهي. (ترغيب و ترهيب)

هي غوث اعظم جو پڪر آهي چوڻ ڪيئن!

منامنا اسلامي ڀاڻرو! سيدنا سعد رضى الله تعالى عنه جي انهي ارشاد ”اهو ڪوھ اُمِّ سعد (رضی اللہ تعالیٰ عنہا) جي لاءِ آهي“ جي معنيٰ اها آهي ته هي ڪوھ حضرت سيدنا سعد رضى الله تعالى عنه جي ماءُ جي ايسالِ ثواب لاءِ آهي. هن مان خبر پئي ته مسلمانن جو ڳئون پڪري وغيره کي بزرگن ڏانهن منسوب ڪرڻ مثال طور ائين چوڻ ته ”هي سيدنا غوث پاڪ رضى الله تعالى عنه جو پڪر آهي“ هن ۾ ڪو حرج ناهي چو ته هن مان مراد به اها آهي ته هي پڪر غوث پاڪ رضى الله تعالى عنه جن جي ايسالِ ثواب لاءِ آهي ۽ قرباني جي جانور کي به ته ماڻهو هڪٻئي ڏانهن ئي منسوب ڪندا آهن، مثلاً ڪو قرباني جي لاءِ پڪر وٺي اچي رهيو هجي ۽ جيڪڏهن اوهان ان کان پڇيو ته هي ڪنهن جو پڪر آهي؟ ته ان هن طرح جواب ڏنو ته ”منهنجو پڪر آهي“ يا ”منهنجي مامي جو پڪر آهي“ جڏهن اهو چوڻ واري تي اعتراض ناهي ته ”غوث پاڪ جو پڪر“ چوڻ واري تي به اعتراض نه هئڻ گهرجي. حقيقت ۾ هر شيءِ جو مالڪ الله عزوجل ئي آهي ۽ قرباني جو پڪر هجي يا غوث پاڪ جو پڪر، هر جانور کي ذبح ڪرڻ وقت الله عزوجل جو نالو ورتو ويندو آهي، اسان کي الله عزوجل وسوسن کان نجات بخشي.

اٰمين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِينِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

”رب جي رحمت جي ڇا ڳالهه ڪجي“ جي اوڻيهن اکرن

جي نسبت سان ايسالِ ثواب جا 19 مدني گل

(1) ايسالِ ثواب جي لفظي معنيٰ آهي: ”ثواب پهچائڻ“ هن کي

فرمان مصطفیٰ ﷺ: جَنَنُ وِتْ مَنهِنجُو ذڪرُ ٿيو ۽ ان مون تي درود شريف نه پڙهيو نه تحقيق اهو بدبخت ٿي ويو. (ابن سني)

”ثواب بخشڻ“ به چئبو آهي، پر بزرگن جي لاءِ ”ثواب بخشڻ“ چوڻ مناسب نه آهي، ”ثواب نذر ڪرڻ“ چوڻ ادب جي وڌيڪ ويجهو آهي. اعليٰ حضرت امام احمد رضا خان عليه رَحْمَةُ الرَّحْمٰن فرمائن ٿا: چاهي حضور اقدس ﷺ عليه وَاٰلِهٖ وَسَلَّم کي يا نبي يا ولي کي ”ثواب بخشڻ“ چوڻ بي ادبي آهي، بخشڻ وڏي جي طرفان ننڍي لاءِ هوندو آهي بلڪ نذر ڪرڻ يا هديو ڪرڻ چئجي.

(فتاوى رضويه ج 26 ص 609)

﴿2﴾ فرض، واجب، سنت، نفل، نماز، روزو، زڪوة، حج، نعت شريف، ذڪر الله، درود شريف، بيان، درس، مدني قافلن ۾ سفر، مدني انعامات، علاقائي دؤرو براءِ نيڪي جي دعوت، ديني ڪتابن جو مطالعو، مدني ڪمن جي لاءِ انفرادي ڪوشش وغيره هر نيڪ ڪم جو ايصالِ ثواب ڪري سگهو ٿا.

﴿3﴾ ميت جو تيجهو، ڏهو، چاليهو، ۽ وريسي (ٻارهو) ڪرڻ سنا ڪم آهن چوٽه اهي ايصالِ ثواب جا ٽي ذريعا آهن شريعت ۾ تيجهي جو عدم جواز (يعني ناجائز هجڻ) جو دليل نه هجڻ خود جائز هجڻ جو دليل آهي ۽ زنده جو ميت جي لاءِ دعا گهرڻ قرآن ڪريم مان ثابت آهي جيڪا ايصالِ ثواب جو اصل (يعني بنياد) آهي سيپاري 28 سُورَةُ الْحَشْرِ جي آيت نمبر 10 ۾ الله عَزَّوَجَلَّ جو ارشاد آهي:

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ
ترجمو ڪنزالايمان: ۽ اهي جيڪي انهن کان پوءِ آيا عرض ڪن ٿا، اي اسان جا رب عَزَّوَجَلَّ اسان کي معاف فرما ۽ اسان جي ڀائرن کي جن اسان کان اڳي ايمان آندو.

﴿4﴾ تيجهي وغيره جي ماني صرف انهيءَ صورت ۾ ميت جي ڇڏيل

فرمان مصطفیٰ ﷺ: جنهن وٽ منهنجو ذڪر ٿيو ۽ ان مون تي درود شريف نه پڙهيو ان جفا ڪئي. (عبدالرزاق)

مال مان ڪري سگهو ٿا جڏهن ته سڀ وارث بالغ هجن ۽ سڀئي اجازت به ڏين جيڪڏهن هڪ وارث به نابالغ آهي ته سخت حرام آهي، ها بالغ پنهنجي حصي مان ڪري سگهي ٿو.

(بهار شريعت ج 1 حصه 4 ص 822)

﴿5﴾ تيجهي جي ماني جڏهن ته عام طور تي دعوت جي صورت ۾ ٿيندي آهي ان ڪري اميرن لاءِ جائز نه آهي رڳو غريب ۽ مسڪين کائن، تن ڏينهن کان پوءِ ميت جي ماني کائڻ کان شاهوڪارن (يعني جيڪي فقير نه هجن انهن) کي بچڻ گهرجي. فتاويٰ رضويه جلد 9 صفحي 667 تي ميت جي ماني جي باري ۾ هڪ مفيد سوال جواب پيش خدمت آهي. سوال: ڇا اهو قول طَعَامُ الْيَتِيمِ يَبِيْتُ الْقَلْبَ (ميت جي ماني دل مرده ڪندي آهي) مُسْتَنَدٌ آهي، جيڪڏهن مُسْتَنَدٌ آهي ته انهيءَ جي معنيٰ ڇا آهي؟

جواب: هي تجربي جي ڳالهه آهي ۽ انهيءَ جي معنيٰ اها آهي ته جيڪي ميت جي ماني جي خواهش رکندا آهن، انهن جي دل مرده ٿي ويندي آهي، ذڪر ۽ اطاعتِ الاهي جي لاءِ حيات ۽ چستي ان ۾ نه هوندي آهي ڇو ته اهي پنهنجي پيٽ جي گرهه لاءِ مسلمانن جي موت جا منتظر رهندا آهن ۽ ماني کائڻ وقت موت کان غافل ۽ ان جي مزي ۾ مشغول هوندا آهن. واللّٰهُ تَعَالٰی اَعْلَمُ. (فتاوىٰ رضويه ج 9 ص 667)

﴿6﴾ ميت جي گهروارن جيڪڏهن تيجهي جي ماني ڪئي ته (شاهوڪار نه کائن) رڳو فقراءَ کي ڪارائجي، مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل بهار شريعت جلد اول صفحي 853 تي آهي: ميت جي گهروارن تيجهي وغيره جي دعوت ڪئي ته ناجائز ۽ بدعتِ قبيحه (يعني بري

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: ان شخص جو نڪ مٽيءَ ۾ ملي، جنهن وٽ منهنجو ذڪر ٿئي ۽ اهو مون تي درودِ پاڪ نه پڙهي. (حاکم)

بدعت) آهي چوٽه دعوت خوشي جي وقت مشروع (يعني شرع جي موافق) آهي، غم جي وقت نه ۽ جيڪڏهن فقيرن کي ڪارائجي ته بهتر آهي.
(ايضاً ص 853)

﴿7﴾ اعليٰ حضرت امام احمد رضا خان عليه رحمۃ الرحمن فرمائن ٿا: ائين ئي چاليهي يا ورسِي يا چهه مهينن تي بنا ايصالِ ثواب جي نيت سان صرف رسمي طور تي ماني تيار ڪندا آهن ۽ ”شادين جي دعوت“ وانگر برادري ۾ ڪارائيندا آهن، اهو به بي اصل آهي، جنهن کان احتراز (يعني پرهيز ڪرڻ) گهرجي. (فتاوىٰ رضويه ج 9 ص 671) بلڪ اها ماني ايصالِ ثواب ۽ ٻين سنيين سنيين نيتن سان هڻڻ گهرجي ۽ جيڪڏهن ڪو ايصالِ ثواب جي لاءِ ڪاڏي جو بندوبست نه به ڪري تڏهن به ڪو حرج ناهي.

﴿8﴾ هڪ ڏينهن جي ٻار کي به ايصالِ ثواب ڪري سگهو ٿا ان جو تيجهو وغيره ڪرڻ ۾ به حرج ناهي ۽ جيڪي زندهه آهن انهن کي به ايصالِ ثواب ڪري سگهجي ٿو.

﴿9﴾ انبياء ۽ مرسلين عليهم الصلوة والسلام ملائڪن ۽ مسلمان جنات کي به ايصالِ ثواب ڪري سگهجي ٿو.

﴿10﴾ يارهين شريف، رجبِي شريف (يعني 22 رَجَبُ الْمُرجَبِ جو سيدنا امام جعفر صادق رحمه الله تعالى عليه جا ڪوندا ڪرڻ) وغيره جائز آهي. ڪوندي ۾ ئي ڪيرڻي ڪرائڻ ضروري ناهي ٻي ٿانو ۾ به ڪارائي سگهو ٿا ان کي گهر کان ٻاهر به ڪڍي وڃي سگهو ٿا، انهي موقعي تي جيڪا ”ڪهاڻي“ پڙهي ويندي اها بي اصل آهي. يسّ شريف پڙهي 10 قرآن ڪريم ختم ڪرڻ جو ثواب ڪمايو ۽ ڪونڊن سان گڏوگڏ ان جو به

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: جیڪو مون تي درود پاڪ پڙهڻ وساري ويٺو اهو جنت جو رستو ڀڄي ويو. (طبراني)

ایصالِ ثواب ڪيو.

﴿11﴾ داستانِ عجیب، شہزادی کا سر، دس پیوں کی کہانی، جناب سیدہ کی کہانی وغیرہ اهي سڀ من گهڙت (کوڙا) قصا آهن، انهن کي هرگز نه پڙهندا ڪريو. اهڙي طرح هڪ پمفلٽ ”وصيتِ نامو“ نالي سان ماڻهو ورهائيندا آهن جنهن ۾ ڪنهن ”شبيخِ احمد“ جو خواب لکيل هوندو آهي اهو به جعلي آهي ان ۾ مخصوص تعداد ۾ ورهائڻ جي فضيلت ۽ نه ورهائڻ جا نقصان وغيره لکيل هوندا آهن انهن تي اعتبار نه ڪريو.

﴿12﴾ اولياءِ ڪرام رَحْمَهُمُ اللّٰهُ السَّلَامُ جي فاتحہ جي کاڌي کي تعظيماً ”نذر ۽ نياز“ چون ٿا ۽ اهو تَبَرُڪ (يعني برڪتن وارو) آهي ان کي امير، غريب سڀئي کائي سگهن ٿا.

﴿13﴾ ”نياز“ ۽ ”ایصالِ ثواب“ جي کاڌي تي فاتحہ پڙهائڻ جي لاءِ ڪنهن کي گهرائڻ يا ٻاهرين مهمان کي ڪارائڻ شرط ناهي، گهر پاتي جيڪڏهن پاڻ ئي فاتحہ پڙهي، کائي ڇڏين تڏهن به ڪو حرج ناهي.

﴿14﴾ روزانو جيترا پيرا کاڌو کائو حسبِ حال سٺين سٺين نيتن سان کائو ان ۾ جيڪڏهن ڪنهن بزرگ جي ایصالِ ثواب جي نيت ڪري ڇڏيو ته تمام سٺي ڳالهه آهي مثلاً ناشتي ۾ نيت ڪريو هاڻي اڃ جي ناشتي جو ثواب سرڪارِ مدينه صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم ۽ سندن جي وسيلي سان سڀني نبين عَلَیْهِمُ السَّلَام کي پهچي. ٻنپهرن جو اها نيت ڪريو جيڪو کاڌو کائينداسين ان جو ثواب سرڪارِ غوثِ اعظم ۽ تمام اولياءِ ڪرام رَحْمَهُمُ اللّٰهُ السَّلَام کي پهچي، رات جو نيت ڪريو هاڻي جيڪو کائينداسين ان جو ثواب امامِ اهل سنت امامِ احمد رضا خان

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: جَنَمَن مَوْنِ تِي ڏَه پِيرَا درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي سؤ رحمتون موڪليندو آهي. (طبراني)

عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمَن ۽ هر مسلمان مرد ۽ عورت کي پهچي يا هر پيري سڀني کي ايصالِ ثواب ڪيو وڃي ۽ اهوئي اُنَسَب (يعني زياده مناسب) آهي. ياد رهي! ايصالِ ثواب رڳو انهيءَ صورت ۾ ٿي سگهندو جڏهن اهو کاڌو ڪنهن سني نيت سان کاڌو وڃي. مثال طور عبادت تي طاقت حاصل ڪرڻ جي نيت سان کاڌائين ته هي کائڻ ثواب جو ڪم ٿيو، ان جو ايصالِ ثواب ٿي سگهي ٿو. جيڪڏهن هڪ به سني نيت نه هوندي ته کاڌو کائڻ ته مباح ٿيندو پر ان تي نه ڪو ثواب ۽ نه ئي گناهه. جڏهن ثواب ئي نه مليو ته ايصالِ ثواب ڇا جو! البت ٻين کي ثواب جي نيت سان ڪارايو هوندائين ته انهيءَ ڪارائڻ جو ثواب پهچائي سگهجي ٿو.

(15) سٺين سٺين نيتن سان کاڌي ويندڙ ماني کان پهريان ايصالِ ثواب ڪريو يا کائڻ کان پوءِ، ٻئي طريقا صحيح آهن.

(16) ٿي سگهي ته هر ڏينهن (نفعي تي نه بلڪ) پنهنجي وڪري (Sale) جو چوٽائي سيڪڙو (يعني چار سؤ روپين تي هڪ روپيو) ۽ ملازمت ڪرڻ وارا پگهار مان هر مهيني گهٽ مان گهٽ هڪ سيڪڙو سرڪار غوث اعظم عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْاَكْرَم جي نياز جي لاءِ ڪيندا ڪريو. انهي رقم مان ديني ڪتاب ورهايو يا ڪنهن به نيڪ ڪم ۾ خرچ ڪريو اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ هن جون برڪتون پاڻ ئي ڏسندؤ.

(17) مسجد يا مدرسي جو ٺاهڻ، صدقہ جاريه ۽ ايصالِ ثواب جو بهترين ذريعو آهي.

(18) جيترن کي به ايصالِ ثواب ڪريو الله عَزَّوَجَلَّ جي رحمت ۾ اميد

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: جنهن مون تي هڪ ڀيرو درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي ڏهه رحمتون موڪليندو آهي. (مسلم)

آهي ته سڀني کي پورو ملندو، ائين ناهي ته ثواب ورهائجي حصا ٿي ملندو. ایصالِ ثواب ڪرڻ واري جي ثواب ۾ ڪا گهٽتائي نه ٿيندي بلڪ هي اميد آهي ته هن جيترو کي ایصالِ ثواب ڪيو انهن سڀني جي تعداد جيترو (ایصالِ ثواب ڪرڻ واري) کي ثواب ملندو. مثال طور ڪو نيڪ ڪم ڪيائين جنهن تي ان کي ڏهه نيڪيون مليون هاڻي هن ڏهن مُردن کي ایصالِ ثواب ڪيو ته هر هڪ کي ڏهه ڏهه نيڪيون پهچنديون، جڏهن ته ایصالِ ثواب ڪرڻ واري کي هڪ سؤ ڏهه ۽ جيڪڏهن هڪ هزار کي ایصالِ ثواب ڪيائين ته هن کي ڏهه هزار ڏهه. وعليٰ هذا القياس (بهار شريعت ج 1 حصه 4 ص 850)

﴿19﴾ ایصالِ ثواب صرف مسلمان کي ڪري سگهو ٿا، ڪافر يا مُرتد کي ایصالِ ثواب ڪرڻ يا ان کي مرحوم، جنتي، خلد آشيان، مغفور، جنت ۾ رهندڙ چوڻ ڪفر آهي.

ایصالِ ثواب جو طريقو

ایصالِ ثواب (يعني ثواب پهچائڻ) جي لاءِ دل ۾ نيت ڪرڻ ڪافي آهي، مثال طور اوهان ڪنهن کي هڪ روپيو خيرات طور ڏنو يا هڪ ڀيرو درود شريف پڙهيو يا ڪنهن کي هڪ سنّت ٻڌائي يا ڪنهن تي انفرادي ڪوشش ڪندي نيڪي جي دعوت ڏني يا سنتن ڀريو بيان ڪيو. مطلب ته ڪو به نيڪ ڪم ڪيو، اوهان دل ۾ هن طرح نيت ڪري ڇڏيو مثال طور: ”هاڻي مون جيڪا سنّت ٻڌائي ان جو ثواب سرڪارِ مدينه ﷺ تڏا ته ﷺ کي پهچي“ اِن شاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ثواب پهچي ويندو. دل ۾ نيت هئڻ سان گڏوگڏ زبان سان چوڻ به بهتر آهي جو هي صحابي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان ثابت آهي جيئن حضرت سعد رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ واري حديث ۾ گذريو ته انهن

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: توهان جتي به هجو مون تي درود پاڪ پڙهو توهان جو درود مون تائين پهچندو آهي. (طبراني)

ڪوھ ڪوٺائي فرمايو: هَذِهِ لِمَنْ سَعَدَ يَعْنِي ”هي اَمِ سَعَدَ جِي لاءِ آهي.“

ایصالِ ثواب جو رائج طریقو

اجڪلھ مسلمانن ۾ خاص ڪري کاڌي تي جيڪو فاتحہ جو طريقو رائج آهي اهو به تمام سٺو آهي. جن کاڌن جو ایصالِ ثواب ڪرڻو آهي اهو سڀ يا سڀني مان ٿورو ٿورو کاڌو ۽ هڪ گلاس ۾ پاڻي پري اڳيان رکو. هاڻي:

أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ○

پڙهي هڪ ڀيرو:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ○

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ❶ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ❷ وَلَا
أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ ❸ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ❹
وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ ❺ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ❻

تي پيرا:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ○

قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ ❶ اللّٰهُ الصَّمَدُ ❷ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ
يُولَدْ ❸ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ❹

هڪ ڀيرو:

فرمان مصطفیٰ ﷺ: مون تي درود شريف جي كثرت ڪريو، بيشڪ هي توهان جي لاءِ
طهارت آهي. (ابو يعليٰ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ① مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ② وَمِنْ شَرِّ
غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ③ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ④ وَمِنْ
شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ⑤

هڪ ڀيرو:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ① مَلِكِ النَّاسِ ② إِلَهِ النَّاسِ ③
مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ④ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي
صُدُورِ النَّاسِ ⑤ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑥

هڪ ڀيرو:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ① الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ② مَلِكِ
يَوْمِ الدِّينِ ③ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ④ اهْدِنَا
الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑤ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ⑥
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦

هڪ ڀيرو:

فرمان مصطفیٰ ﷺ: مومن تي درود شريف پڙهو الله تعاليٰ توهان تي رحمت موڪليندو.
(ابن عدي)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

اَلَمْ ۱) ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ ۚ فِيْهِ ۚ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ۚ ۲)
الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ
يُنْفِقُوْنَ ۚ ۳) وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَا اُنْزِلَ
مِنْ قَبْلِكَ ۚ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُوْنَ ۚ ۴) اُولٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدًى
مِّنْ رَّبِّهِمْ ۚ ۵) اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ○

پڙهڻ کان پوءِ هي 5 آيتون پڙهو:

﴿1﴾ وَالْهٰكُمُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ۚ ۲۳)

(پ ۲، البقرة: ۱۶۳)

﴿2﴾ اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ ۚ ۵۶)

(پ ۸، الاعراف: ۵۶)

﴿3﴾ وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ۚ ۱۰۷)

(پ ۱۷، الانبياء: ۱۰۷)

﴿4﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبًا اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلٰكِنْ رَّسُوْلُ

اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّيْنَ ۚ ۲۲) وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ۚ ۴۰)

(پ ۲۲، الاحزاب: ۴۰)

﴿5﴾ اِنَّ اللّٰهَ وَمَلَائِكَتُهٗ يُصَلُّوْنَ عَلٰى النَّبِيِّ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ

(پ ۲۲، الاحزاب: ۵۶)

اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيْمًا ۚ ۵۶)

فرمان مصطفیٰ ﷺ: جنهن مون تي ڏه پيرا صبح ۽ ڏه پيرا شام درود پاڪ پڙهيو قيامت جي ڏينهن ان کي منهنجي شفاعت ملندي . (مجمع الزوائد)

هاڻي درود شريف پڙهو:

صَلَّى اللهُ عَلَى النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَالْهِمَّ صَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
صَلَاةً وَسَلَامًا عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

انهي کان پوءِ هي آيتون پڙهو:

سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلَامٌ عَلَى

الرُّسُلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾ (پ ۳۳ سُورَةُ الضُّفَّتِ ۸۱۰/۱۸۲)

هاڻي هت ڪڍي فاتح پڙهائڻ وارو وڏي آواز سان ”فاتح“ چوي. سڀني ماڻهو آهستي يعني ايتري آواز سان جو پاڻ ٻڌن، سورت فاتح پڙهن، هاڻي فاتح پڙهائڻ وارو هن طرح اعلان ڪري: ”منا منا اسلامي ڀائرو! توهان جيڪي ڪجهه پڙهيو آهي اُن جو ثواب منهنجي حوالي ڪريو.“ سڀني حاضرين چون: ”توهان کي ڏنو“ هاڻي فاتح پڙهائڻ وارو ايصالِ ثواب ڪري.

اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْه جي فاتح جو طريقو

ايصالِ ثواب لاءِ الفاظ لکڻ کان پهريان امام اهل سنت، اعليٰ حضرت مولانا شاه احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمَنِ فاتح کان پهريان جيڪي سورتون وغيره پڙهندا هئا اهي هيٺ ڏجن ٿيون.

هڪ ڀيرو:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ مُلِكِ

يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٤﴾ اهْدِنَا

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٥﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ﴿٦﴾

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: جنهن ڪتاب ۾ مون تي درود پاڪ لکيو ته جيستائين منهنجو نالو ان ڪتاب ۾ لکيل رهندو ملائڪا ان جي لاءِ استغفار ڪندا رهندا. (طبراني)

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ①

هڪ ڀيرو:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ② الْحَيُّ الْقَيُّومُ ③ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ④ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ⑤ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ⑥ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ⑦ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ⑧ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ⑨ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ⑩ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ⑪

(پ ۳، البقرة: ۲۵۵)

ٽي ڀيرا:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ① اللَّهُ الصَّمَدُ ② لَمْ يَلِدْ ③ وَلَمْ يُولَدْ ④

ایصالِ ثواب جي لاءِ دُعا جو طريقو

ياالله عَزَّوَجَلَّ! جيڪو ڪجهه پڙهيو ويو (جيڪڏهن ڪاڌو وغيره آهي ته هيئن به چئو) جيڪو ڪجهه ڪاڌو وغيره پيش ڪيو ويو آهي، اُن جو ثواب اسان جي ناقص عمل نه پر پنهنجي ڪرم جي شايانِ شان عطا فرمائ، ۽ ان کي اسان جي طرفان پنهنجي پياري محبوب،

فرمان مصطفیٰ ﷺ: جیکو جمعی جي ڏينهن مون تي درود شريف پڙهندو آءٌ قيامت جي ڏينهن ان جي شفاعت ڪندس . (کنز العمال)

دانا غيوب ﷺ بارگاه جي نذرانو پهچاءِ سرڪار
 مدينه ﷺ واسطي سان سڀني انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
 وَالسَّلَام سڀني صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان سڀني اولياءِ عظام رَحْمَهُمُ اللهُ السَّلَام
 جي حضور نذرانو پهچاءِ سرڪار مدينه ﷺ واسطي
 سان سيدنا آدم صفيُ الله عَلٰى نَبِيِّنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام کان وٺي اڄ تائين
 جيڪي انسان، جن مسلمان ٿيا، يا قيامت تائين ٿيندا سڀني کي
 پهچاءِ. انهيءَ دوران بهتر اهو آهي ته جن جن بزرگن کي خاص ڪري
 ايصال ثواب ڪرڻو آهي انهن جا به نالا وٺندا وڃو. پنهنجي ماءُ پيءُ
 ۽ ٻين رشتيدارن ۽ پير و مرشد کي به نالي سان ايصال ثواب ڪريو.
 (مري ويلن مان جن جن جا نالا وٺندؤ انهن کي خوشي ٿيندي آهي
 جيڪڏهن ڪنهن جو نالو وٺو رڳو ايترو ئي چئي ڇڏيو ته يا الله عَزَّوَجَلَّ !
 انهي جو ثواب اڄ تائين جيترا به ايمان وارا ٿيا انهن سڀني کي پهچاءِ
 تڏهن به هر هڪ کي پهچي ويندو. اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ هاڻي معمول مطابق
 دُعا ختم ڪريو. (جيڪڏهن ٿورو ٿورو ڪاڌو ۽ پاڻي ڪڍيو هو ته اهو
 واپس ڪاڌي ۽ پاڻي ۾ وجهي ڇڏيو)

دعوت ۾ اهم احتياط

جڏهن به اوهان وٽ نياز يا ڪنهن قسم جي تقريب هجي،
 جماعت جو وقت ٿيندي ئي ڪا شرعي ممانعت نه هجي ته انفرادي
 ڪوشش جي ذريعي سڀني مهمانن سميت باجماعت نماز لاءِ مسجد
 جو رُخ ڪيو. بلڪ اهڙن وقتن ۾ دعوت ئي نه رکڻ جو وڃ ۾ نماز
 جو وقت ٿئي ۽ مَعَاذَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ سستي جي ڪري جماعت نڪري وڃي.

فَرَمَانِ مُصْطَفٰی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم : جَنہن جَمعی جی ذِینَہن مَوْن تِی ہِ سُو پیرا درود پاک پڑھیو ان جا بہ سُو سالن جا گناہ معاف ٿیندا . (کنز العمال)

منجھند جي ماني لاءِ ظهر نماز کان پوءِ ۽ شام جي ماني لاءِ عشاء نماز کان پوءِ مهمانن کي گھرائڻ ۾ غالباً باجماعت نمازن لاءِ آساني آهي. ميزبان، بورچي، ماني ورهائڻ وارن، سڀني کي گھرجي تہ جيئن ئي نماز جو وقت ٿئي، سڀئي ڪم ڪار ڇڏي باجماعت نماز جو اھتمام ڪن. بزرگن جي ”نياز جي دعوت“ جي مصروفيت ۾ اللہ عَزَّوَجَلَّ جي ”نماز باجماعت“ ۾ ڪوتاهي تمام وڏو گناہ آهي.

مزار تي حاضري جو طريقو

بزرگن جي ظاهري زندگي ۾ بہ قدمن واري پاسي کان يعني چھري جي سامھون حاضر ٿيڻ گھرجي، پنيئن پاسي اچڻ جي ڪري انھن کي مڙي ڏسڻ جي زحمت ٿيندي آهي. تنھن ڪري بزرگانِ دين جي مزارن تي بہ پيراندي (يعني قدمن) واري پاسي کان حاضر ٿي پوءِ قبلي کي پني ڏئي صاحبِ مزار (مزار واري) جي چھري واري پاسي منھن ڪري گھٽ مان گھٽ چار ھٿ (يعني اٽڪل بہ گز) پري بيهي، ھن طرح سان سلام عرض ڪجي:

اَسْلَامٌ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

ھڪ ڀيرو سُورَةُ الْفَاتِحَةِ ۽ 11 پيرا سُورَةُ الْاٰخِلَاصِ (اول آخر ھڪ يا ٽي پيرا درود شريف) پڙھي، ھٿ ڪٽي مٿي ڏنل طريقي جي مطابق (مزار واري جو نالو وٺي بہ) ايصالِ ثواب ڪري ۽ دعا گھري. ”احسن الوعاء“ ۾ آهي: ولي جي مزار وٽ دعا قبول ٿيندي آهي. (احسن الوعاء ص 140)

الهي واسطہ کل اوليا کا مرا ہر ایک پورا مدعا ہو

سُنَّتِ جُونِ بھارون

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ تَبْلِيغِ قُرْآنِ ۽ سُنَّتِ جِي عالمگير غير سياسي تحريڪ **دعوتِ اسلامي** جي محڪمندقِ مديني ماحول ۾ بڪثرت سُنَتُون سڪيون ۽ سيڪاريون وينديون آهن. اوهان کي به پنهنجي پنهنجي شهر ۾ **دعوتِ اسلامي** جي ٿيندڙ مفتيوار سُنَتِ پيري اجتماع ۾ سڄي رات گذارڻ جي مدني التجا آهي. عاشقانِ رسول جي **مَدَنِي قافلن** ۾ سُنَتِ جِي تربيت جي لاءِ سفر ۽ روزانو **فڪرِ مدينيه** جي ذريعي **مَدَنِي انعامات** جو رسالو پيري ڪري هر مهيني پنهنجي شهر جي ذميدار کي جمع ڪرائڻ جو معمول بڻايو. اِن شَآءَ اللہ عزوجل ان جي برڪت سان پابندِ سُنَّتِ بڻجڻ، گناهن کان نفرت ڪرڻ ۽ **ايمان جي حفاظت** جو ذهن بڻجندو، هر اسلامي پاڻ پنهنجو هي مدني ذهن بڻائي ته، مون کي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي **ڪوشش ڪرڻي آهي** بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ پنهنجي اصلاح جي ڪوشش جي لاءِ **مَدَنِي انعامات** تي عمل ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش جي لاءِ **مَدَنِي قافلن** ۾ سفر ڪرڻو آهي. اِن شَآءَ اللہ عزوجل



فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: جنهن مون تي ڏھ ڀيرا درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي سؤ رحمتون موڪليندو آهي. (طبراني)

فهرست

صفحہ نمبر	عنوان	صفحہ نمبر	عنوان
7	اربعين نيڪيون ڪمائڻ جو آسان نسخو!	1	مرحوم رشتيدار کي خواب ۾ ڏسڻ جو طريقو
8	نوراني لباس	3	1) مقبول حج جو ثواب
9	نوراني ٿالھ	3	2) ڏهن حجن جو ثواب
9	مُزڏن جي تعداد برابر ثواب	4	3) والدين جي طرفان خيرات
9	سڀني قبرن وارن کي سفارشي بناڻڻ جو عمل	4	4) روزي ۾ بي برڪتي جو سبب
10	سورهءِ اخلاص جي ايصالِ ثواب جي حڪايت	4	5) جمعي جو قبر جي زيارت جي فضيلت
10	اُمِّ سعد جي لاءِ ڪوھ	5	ڪفن ڦاٽي پيا
11	ايصالِ ثواب جا 19 مدني گل	4	تي ايمان افروز فضيلتون
17	ايصالِ ثواب جو طريقو	5	1) دعائن جي برڪت
18	ايصالِ ثواب جو رائج طريقو	6	2) ايصالِ ثواب جو انتظار!
21	اعليٰ حضرت جي فاتحہ جو طريقو	6	روح گهر اچي ايصالِ ثواب جو مطالبو ڪندا آهن
22	ايصالِ ثواب جي لاءِ دعا جو طريقو	7	3) ٻين لاءِ بخشش جي دعا گهرڻ جي فضيلت
23	دعوت ۾ اهم احتياط		
24	مزار تي حاضري جو طريقو		

ماخذ و مراجع

مطبوعه	ڪتاب	مطبوعه	ڪتاب
دار الڪتب العلميه بيروت	الڪامل	مڪتبه المدينه باب المدينه ڪراچي	قرآن ڪريم
دار السلام مصر	التذڪرة	داراحياء التراث العربي بيروت	سنن ابي داود
مرڪز اهل سنت برڪات رضا هند	شرح الصدور	مدينة الاوليا ملتان شريف	دار قطني
مڪتبه المدينه باب المدينه ڪراچي	احسن الوعا	دار الڪتب العلميه بيروت	معجم اوسط
رضا فائونڊيشن لاهور	فتاوي رضويه	دار الڪتب العلميه بيروت	شعب الايمان
مڪتبه المدينه باب المدينه ڪراچي	بهار شريعت	مڪتبه الامام البخاري	نواذر الاصول
مڪتبه المدينه باب المدينه ڪراچي	حداث بخشش	مؤسسة الرسالة بيروت	مسند الشامين
مڪتبه المدينه باب المدينه ڪراچي	وسائل بخشش	دار الڪتب العلميه بيروت	جمع الجوامع

هڪ چپ سؤ سڪ